

את אלה שמצביעים א' ולא להכניס את אלה שמצביעים ב', או אנוחנו שואלים כל אחד, ונותנים רק ל"אל"פים" להיכנס". על מי שרצה להצביע עבור ההצעה הזו מאשרת את ההצטרפות לממשלה היה להיטיל את האות א' לקלפי, ולמי שרצה להצביע נגד, להטיל את האות ב'. אולם בכך לא היה לגוש הזקנים, כפי שמכונה הגוש החדש של בורג ורפאל, ביטחון מספיק. הם גילו עוד תרגיל אחד. מרכז המפד"ל מורכב מ-501 צירים, שלהם 126 סגני-צירים. סגני-הצירים נטו-לים זכות הצבעה, אלא-אי-כך אחד הצירים אינו מצביע.

כאשר חשדו אנשי רפאל כי אחד הצי-רים שלהם הושפע על ידי הצעירים ועמד להצביע בעדם, הם רמזו לו בעדינות להס-תלק ולא להצביע, והכניסו במקומו להצ-בעה את אחד הסגנים, הידוע כמהימן. לאחר שהסתיימה ההצבעה למעשה, ב-י שעה 4.30 אחרי-הצהריים, עדיין לא היו בטוחים אנשי "גוש הזקנים" כי הניצחון עימם. לשם כך הם המציאו תרגיל נוסף, כשהאולם התרוקן, ומרבית הצירים הלכו כבר הביתה, הם הודיעו כי הקלפיות תי-שארנה פתוחות עד השעה 7.30 בערב. הגיב על כך מאוחר יותר ציר מגוש אמו-ניט: "מי יודע מה הם עשו בקלפיות כאשר כולנו היינו בבית ולא היה מי שישמור". תוצאות ההצבעה: הרוב הקלאסי בפור-ליטיקה הישראלית, 40 אחוז מול 60. ישיבת מרכז המפד"ל נפתחה במתח רב. משך כשעתיים התגודדו מאות צירים בכניסה לאולם אוהל שם, כשהספק כוסט את ליבם: "האם תתקיים הישיבה?". היה זה בגלל צו כנגד קיום ישיבת המרכז, שהוציא השופט שלמה הלמנט

המהומה

אחד מתומכי רפאל, מהצעקניים ביותר (עם עניבה), מעורר מהומה גדולה בעת צעיר (חבוש כיפה) נאומו של נציג הצעירים בן-מאיר, כאשר

סרוגה) מנסה להרגיע אותו. כאילו על-פי הוראה מגבוה החלו בבתי-אחת מהומות בקצוות שונים של האולם, כאשר נאם נציג הצעירים. מהומות אלו פסקו אחר כך רק על-פי הוראת רפאל.

לפתע פשטה באולם השמועה כי ה-קלפיות נפתחו, וכי הגיעו כריכים המ-חולקים חתום. האולם התרוקן לגמרי, ה-צירים מיהרו, מי לקלפיות ומי אל הכרי-כים, כשורה-הפטיג נואם בפני אולם ריק, כך גם מצא עצמו מנהיג המפד"ל, יוסף בורג שהיה הנואם הבא ודיבר מול אולם בו ישבו כמה עיתונאים, שתי מזכירות וציר אחד אשר נרדם בכיסאו.

עוד הוא נואם בתוך האולם, עשתה את מלאכתו החבורה של ג'ו, מחוץ ל-אולם. אי-אפשר היה לשכנע, על-ידי שרי-רים תפוחים ומבט מאיים, את הצעירים, לא להצביע נגד ההצטרפות לממשלה. א-י לם אותם צירים אשר עדיין חככו בדעתם, עבור איזו משתי ההחלטות להצביע, ה-ח-י לטו בסופו של דבר כי לא צריך להס-תבך עם יצחק רפאל או עם ג'ו, והצביעו בקרה-התלם.

אין ספק כי בזכות אותו צעיר, מנהל מכוון-קאראטה באחד מפרברי תל-אביב, יזכה עם ישראל לשרים חדשים בממשל-תו, שרים אשר ניתן יהיה להגיד עליהם בלב שלם כי הגיעו לתפקידם בכוח-הורוע.

וועדה לענייני גיור — ליותר מכך, שום פוליטיקאי לא יכול היה לקוות. למרות שכולם ציפו להפרעות מצד ה-צעירים, ואפילו לניסיון לפוצץ את הישי-בה, נמשך נאומו של רפאל בשקט, כשרק מחיאות-הכפיים של חסידיו נשמעות כתום מישפטים שאותם סיים רפאל בנימה מסויי-מת. אך לא כך היה הדבר בעת נאומו של ח"כ הצעירים, יהודה בן-מאיר, ש-נאם בעיקבותיו. הנואם הופרע ושוסע, צעקות, קריאות-ביניים ומוקדי-התפרעות מאורגנים-מראש צצו בכל קצוות האולם, את יצחק רפאל, שישב בקצהו השמאלי של האולם, לא הטרידו ההפרעות המ-אורגנות של אהדיו, ואילו יוסף בורג שישב בצידו הימני של האולם, היה שקוע בכתיבת נאומו, כאילו שהמהומה אינה מעניינתו כלל. רק כעבור רבע שעה של קירקס, בעל זירות רבות, כשהיה כבר ברור כי נאומו של בן-מאיר קטוע ומ-חוסל, עלה רפאל על הבמה, ביקש שקט, והשקט אמנם השתרר מייד.

הצבעה

בכוח-הזרוע

עוד שני נואמים, בלתי מוכרים, ונאום מגומגם של מי שמיועד להיות שר-בלתי-תיק, זרח ורהפטיג, אשר בצורה ששיכנעה כמעט את ההיפך, ביקש מה-צירים להצביע כנגד ההצטרפות לממשלה.

בורג נואם

בעת נאומו של מנהיג המפד"ל יוסף בורג, היו רוב הצירים מחוץ לאולם, כשהם מצביעים או אוכלים כריכים ואילו הקהל של בורג הסתכם בשתי מזכירות, מיספר עיתונאים וציר אחד שישן שינה עמוקה, מבלי שהנואם, האנשים הרעשניים מסביב, ואפילו זרקורי הטלוויזיה יפריעו לו במנוחות.

לובנברג, על פי בקשת אחד הצירים, נגד קיום הישיבה. משהגיע הצו לבית הקסטל, בית מלכו המפד"ל, על-ידי שליח בית המשפט, החלה ההתרוצצות הגדולה. עו"ד משה בסוק נשלח לבית המשפט כדי לשכנע את לובנברג לבטל את הצו. לאחר מאבק מישפטי, החליט לובנברג לבטל את הצו שאותו נתן הוא עצמו שעות אחדות קודם-לכן.

החברונים

לא הגיעו

כשחזרה הישיבה, המתינו כולם למשאיות שאמורות היו להגיע מ-חברון. סיעת רפאל דאגה להדליף, קודם-לכן, כי צפויה הפגנה אלימה של מת-יישבי חברון, התומכים בצעירי המפלגה. לשם כך, כביכול, הוזמנו אף הביריונים ממכון ג'ו. אולם גוש אמונים החליט כי הישיבה תתנהל בשקט.

את הישיבה פתח יצחק רפאל, אשר ב-י נאום נלהב הסביר כיצד תציל המפד"ל את המולדת אם היא תצטרף לממשלה. רפאל התייצב בפני מרכז מיפלגתו, כאשר בכיסו הבטחות אותן קיבל מראש-הממשלה יצחק רבין, הבטחות אשר ה-י מסד"ל מעולם לא חלמה שתקבל: ארבעה שרים, סגני-שרי-חניון, שלוש התנהלויות חדשות, הוצאתה של שולמית אלזני מהי

החבריה של ג'ו

היו כוכבי הקירקס. ביריונים ממכון הקאראטה של ג'ו (באמצע), נשכרו על-ידי המארגנים לש-מור מפני ניסיון-התפרעות של מתנחלי חברון, שלא הגיעו כלל, אך עסקו בהשפעה ישירה על הנעשה באולם הריאשי ובעיקר על הנעשה באולמות בהן חיו קופסאות הקלפי.

המנכ"ל

דויד גלס, מנכ"ל מיש-רדידות, מתווכח ב-י דרכו אל הקלפי. חשר של גלס יחית, עם כנסיית המפד"ל לממשלת, יצחק רפאל.